

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XVIII. (XXXIV.) ÉVFOLYAM, 10 SZÁM 2023. MÁRCIUS 11.

300 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Petőfi
200

Függetlenség és béke

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Függetlenség és béke

Március 15-e van. Kokárdát tűzünk a ruhánkra, nem túlzott pátozzsal szólva, nemzeti lobogónk egy darabját. Tisztelgünk 1848/1849 hősei előtt.

A múltra emlékezünk, de a valóságban a mának üzenünk. A történelem nem számítógépes játék, nem lehet újrajátszani. Tanulni lehet belőle, már aki tud tanulni.

A pesti forradalom követelései nem sokkal mutatnak túl azon, amit ma reformnak neveznénk. Sajtószabadságot, nemzeti bankot, évenkénti országgyűlést, felelős magyar kormányt végül is meg lehet valósítani az Osztrák Császárság uralma alatt is.

A feudalizmus lebontása, a jobbágyosság megszüntetése, a közös teherviselés se jelenthetett megoldhatatlan problémát. Az angol forradalom óta eltelt kétszáz év elég bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy érdemes szabaddá tenni a jobbágyot, engedni a tőke szabad mozgását.

Mondom, külön-külön mindezt még az osztrák udvar is elviselte volna. De így együtt, ez már több, mint reform, ez forradalom. A forradalom pedig előbb-utóbb elszakadást, függetlenséget jelent, ami gyengíti Ausztriát és veszélyes precedenst indít el Európában.

A magyar forradalmároknak akkor Ausztria jelentette Európát, vagy legalábbis azt az utat, amely összeköthetett bennünket a nyugattal. Hamarosan rá kellett döbenniük, hogy nem számíthatnak belső reformra, a császári hatalom nem fog megújulni. Bármit is akarunk a továbbiakban, azért meg kell harcolni.

Nos, elődeink tisztességgel megharcoltak a függetlenségért, messze eljutottak, de a vereséget nagyjából előre lehetett látni. A 698 ezer négyzetkilométer területű, 30 millió lakosú Osztrák Császárság nem engedte a kiszakadást, de még a sajátos magyar utat sem.

A magyar út kivívásához még közel húsz év kellett, és mindenekelőtt az, hogy Ausztria Solferinónál elveszítse az itáliai tartományokat, Königrätznél pedig alulmaradjon Poroszországgal szemben. Utána jöhetett a kiegyezés, Deák bravúrja, Andrassy tündöklése, és persze Sissi.

Ma az Európai Unión keresztül kapcsolódunk a nyugathoz. A mai magyar politikusok sok mindennel elégedetlenek ugyan, de még nem tartanak március 15-nél. Az EU belső reformjában bíznak, abban, hogy a nyugat a végén belenyugszik a magyar külön útba,

s reménykednek, hogy a nyugat ezúttal nem küld egy Jellasicsot ellenünk, egy Windisch-Grätzet pedig végképpen nem, hogy 1848/49 analógiájánál maradjunk.

De ki fogja móresre tanítani az EU-t? Mi lesz az EU vesztes csatája, amely engedményekre kényszerítheti a nyugati tőkét? Lesz-e egyáltalán ilyen? Lehet persze imádkozni azért, hogy a világ ne blokkosodjon, hogy ne legyünk a nagyhatalmak áldozatai, de ez aligha segít.

1865-ben, Königrätznél az volt a kérdés, hogy ki egyesíti a német fejedelemségeket, ki teremti meg a Német Birodalmat, Poroszország vagy Ausztria. Most az a kérdés, hogy kinek lesz szava az új európai békerendszer kialakításában, Amerikának vagy Oroszországnak?

Legyen bátorságunk kimondani, hogy az ukrajnai háború nem Ukrajnáról szól, hanem arról, hogy milyen lesz holnap Európa!

Ha Ferenc József történetesen győzött volna a poroszok ellen, nem lett volna Osztrák-Magyar Monarchia, azaz az osztrákok nem kényszerültek volna elismerni a független és sajátos magyar utat.

Ha Biden és európai csatlósai nyerik meg az ukrajnai háborút, nemzetek Európája helyett jön az Európai Egyesült Államok. Szörnyű elképzelni és iszonyú kimondani, de ki kell mondani.

Oroszország nincs abban a helyzetben, hogy Európát meghódítsa, és nem is dédelget ilyen terveket. Kár az orosz medvével a gyerekeket és szegény népeinket ijesztgetni! De Oroszország képes lehet ellensúlyt jelenteni a nyugat határtalan terjeszkedésével szemben. Nem a mi kedvünkért, a saját biztonsága érdekében, de ez jól jönne nekünk is.

Nagyon kérek mindenkit, ne papoljon senki elvekről, közös európai, meg transzatlanti értékekről! Ez a háború már régen nem erről szól! A túlélésről, a függetlenségről, a nemzeti létről szól! Amikor mások fenyegetik Magyarországot, akkor semmilyen hűségesküről nem lehet szó, csak a magyar nép érdekeiről.

A mi érdekünk Magyarország függetlensége és békéje. Nem elég általában békét akarni. Realista, a mai valóságot elismerő, az egyes államok érdekeit figyelembe vevő béke mellett kell kiállnunk. Enélkül függetlenségünk is szertefoszlik. Petőfi-vel szólva, tudjuk, hogy „Nagy munkát vállal az magára, Ki most kezébe lantot vesz.” De meg kell tennünk! A békéért, a függetlenségért!

USA: élet-halál küzdelem Kína ellen

„A Kínai Kommunista Párt fenyegetést jelent az Egyesült Államok számára” címmel meghallgatást tartott az amerikai kongresszus új „Kína KP Bizottsága”, mert, hogy ilyen is van. Mit szólna az USA, ha a kínai parlament bizottságot állítana fel a Demokrata Párt ügyeinek vizsgálatára? „Stratégiai versenynek nevezük az amerikai-kínai viszonyt, de ez nem udvarias teniszparti. Ez élet-halál küzdelem” – nyilatkozta Mike Gallagher, a bizottság republikánus elnöke. Az ülésről kivezették a nőt, aki „Kína nem ellenségünk” táblával fejezte ki a véleményét.

Rossz hír: az olaszok nyakig beszállnak a háborúba

Az olaszok is nyakig beszállnak a háborúba. Meloni kijevis látogatása után Mark A. Milley tábornok, amerikai vezérkari főnök Guido Crosetta olasz hadügyminiszterrel egyeztetette a részleteket.

Nem a béke a fontos, hanem a háborúellenes hangulat meglovagolása

A háborúból sokan megélnék, de a háború ellenzésére is lehet politikai karriert építeni. A német Linke párt legismertebb arca, Sahra Wagenknecht is ezt tervezheti. Több százezeren írták alá felhívását, amelyben agresszornak nyilvánítja Oroszországot és békére szólít fel. A politikusnő, aki egykor a Linke elődjének, a PDS „kommunista frakciójának” elnöke volt, ma nem áll szóba a német kommunistákkal. Saját párt létrehozását fontolgatja. Úgy tűnik, nem a béke a fontos, hanem a háborúellenes hangulat meglovagolása.

Scholz: Németország és az EU lefekszik Amerikának

A transzatlanti elkötelezettség, semmi európai külön út, azaz vakon követjük Amerikát! Erről állapodott meg Biden amerikai elnök és Scholz német kancellár. Minden támogatást megadni Ukrajnának az „oroszok szörnyű agressziójával” szemben. A német kancellár az amerikai érdekekért tönkreteszi az európai népeket.

Nem kérünk a lengyel uralomból!

Lengyelországban folyik a társadalom gyors ütemű militarizálása. A hadsereg tömegével vásárolja az amerikai, német, dél-koreai fegyvereket. A GDP 5 százalékát tervezik katonai célokra költeni. Folyik a lakosság felkészítése a „szent háborúra.” A lengyel kormány azt akarja, hogy a lengyel hadsereg erősebb legyen, mint a német, és Lengyelország Kelet-Közép-Európa ura legyen. Nem kérünk a lengyel uralomból!

Miről tárgyalunk az amerikaiakkal?

„Magyarország fontos szövetséges. Sok mindent meg kell beszélni Balogh Istvánnal, a NATO melletti új magyar nagykövettel, beleértve az együttműködésünket is olyan kritikus kérdésekben, mint Oroszország háborúja Ukrajnában és a svéd- finn NATO-csatlakozás” – írta a Twitteren Julianne Smith, az USA NATO melletti nagykövete. Joggal várjuk el, hogy a magyar kormány közölje velünk, magyar emberekkel, hogy miről egyezkedik a magyar emberek nevében az amerikaiakkal.

9,2 százalékos inflációt ígér Varga Mihály

Az államháztartás hiánya a tavalyi 6,1 százalékról 3,9 százalékra mérséklődik az idén, az infláció pedig az év végére 9,2 százalékosra csökken – közölte a pénzügyminiszter, hozzátéve, hogy ezzel egy időben a GDP-arányos államadósság a 2022-es 72,9 százalékról 69,7 százalékra apad. Vanak kétségeink, de kívánjuk, hogy így legyen!

A józan ész nevében ne engedjük Karácsonyt újraválasztani!

„Arra készülünk, hogy 2024-ben nagyobb arányban nyerjük a választást, mint 2019-ben” – erről is beszélt Karácsony Gergely a Magyar Hangnak adott interjújában. „Azt fogom legyőzni, akit a Fidesz indít” – vélte. (Karácsony Gergely: A történelemnek nincs magyar oldala | Magyar Hang | A túlélő magazin) Mi azt szeretnénk, ha józan ész győzne. A Karácsony-féle liberális vezetés lerohasztja a fővárost. Nézz körül az utakon! Szemét, hajléktalanok, elhanyagolt utak, véget nem érő építkezések, drága parkolás, közlekedési káosz! Elég!

Ki ellen akar hadakozni Szalay-Bobrovniczky Kristóf?

Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter szerint „egy évvel ezelőtt ebbe a pusztaságba mennydörgésként hasított bele a szomszédunkban kitört háború...Eljöhét a pillanat, amikor a hazánkat, a kultúránkat, a hagyományainkat, a családjainkat és főleg a jövőnket meg kell védeni.” Ne hülyítsük a népet! A háború nem volt váratlan, a NATO évek óta készült erre, az USA Kelet-Európát telerakta a katonáival. De az igazi kérdés: ki ellen akar hadakozni a miniszter? Oroszok ellen? Szerbek ellen? Románok ellen? Ukránok ellen? Esetleg Amerika ellen?

Liberalizálni a fegyverviselést?

A fegyverviselés szabályainak lazítását követeli a Mi Hazánk. Vékony Csongor, a párt budapesti elnöke szerint az illetékesek nem foglalkoznak kellő mértékben a romló közbiztonsággal, így meg kellene adni az embereknek az önvédelemhez való jogot. A tömeges fegyverviselésnek nincsenek hagyományai Magyarországon. A külföldi tapasztalat szerint a fegyverviselés több veszéllyel, mintsem előnnyel jár.

Kecskemét: nőnap előzetes

A Bács-Kiskun vármegyei szervezet tagjai a munkáspárti képeslappal köszöntötték a kecskeméti lányokat és asszonyokat.

SzírIA köszönete a Munkáspárt szolidaritásáért

Látogatást tett a Munkáspárt székházában Bashar Samarah, a Szíriai Köztársaság magyarországi nagykövete. Átnyújtotta Faysal al-Mikdad külügyminiszter levelét, melyben köszönetet mondanak a szolidaritásáért, amelyet a Munkáspárt a Szíriát ért természeti csapás idején tanúsított. Fontosnak tartják, hogy a térség politikai pártjai közül a Munkáspárt volt az első, amely felemelte hangját a szír nép támogatása érdekében. Thürmer Gyula köszönetet mondott a levélért, és biztosította a diplomatát, hogy a Munkáspárt a jövőben is támogatja a szír nép harcát a függetlenségért, az ország felvirágoztatásáért. A találkozón jelen volt Benyovszky Gábor, az Országos Elnökség tagja.

Szolnok: Damjanich dicsőséges győzelmére emlékeztek

A győzedelmes szolnoki csatáról emlékeztek meg Szolnokon. 1849 március 5-én Damjanich János honvédtábornok győzelemre vezette a magyar honvédséget az osztrákok ellen. A városi ünnepségen részt vett a Munkáspárt küldöttsége is.

Kubai barátaink a Munkácsy utcában

Kedves vendéget fogadtunk a héten, a Kubai Köztársaság magyarországi nagykövétét. Guillermo Vázquez Moreno a Munkáspárt elnökével áttekintette a Munkáspárt és a Kubai Kommunista Párt közötti kapcsolatok tennivalóit. Thürmer Gyula kiemelte: fontosnak tartjuk a magyar-kubai államközi és gazdasági kapcsolatok fejlesztését.

„Nagy szocialista államot hagyott maga után” Hetven esztendeje hunyt el Sztálin

Hetven esztendeje, 1953. március 5-én hunyt el Joszif Visszarionovics Sztálin. 74 éves volt. Lenin harcos-társa. 1922-től haláláig az oroszországi kommunisták főtitkára. A második világháború éveiben az Állami Védelmi Tanács elnöke, a fegyveres erők főparancsnoka, döntő szerepe van a fasiszmus feletti győzelem kivívásában. Évtizedeken át a nemzetközi kommunista mozgalom vitathatatlan vezéregyénisége.

1953 tavaszán Lenin mellé temetik a mauzóleumba. 1956-ban Nyikita Hruscsov, az SZKP új vezetője bűnösnek nyilvánítja. 1961-ben kirakják a mauzóleumból is. Szobrait lebontják. A tőkés propaganda elkezdte összemenni a szocializmust a sztálini korszakkal, Sztálint Hitlerrel. A nyugat-európai kommunista és más baloldali pártok zöme úszik az árral.

1956 után a Kádár János vezette MSZMP az SZKP 20. kongresszusának megítéléséből indul ki: Sztálin bűnös és felelős, legjobb, ha Sztálint elfeledjük. Az 1956 utáni nemzedékek úgy nőnek fel, hogy egy sort sem olvasnak Sztálintól. Műveit soha többet nem adják ki, hivatalos írás egyedül az 1979-es 100. évfordulón jelenik meg. Védeni akarják a pártot, a valóságban megfosztják a magyar kommunistákat egy fontos fegyvertől, az orosz párt osztályharcos tapasztalatainak megismerésétől.

Sztálin 1943-ban, tíz évvel halála előtt mondta: „*Tudom, hogy halálom után rengeteg szemetet szórnak majd síromra, de a történelem szele könyörtelenül eltakarítja majd.*” Így is történik, lassan ugyan, de biztosan.

Az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja (KPRF) felvállalta Sztálin szerepének újraértékelését. Elutasítják az SZKP XX. kongresszusán elhangzott Hruscsov-beszédet, és a desztalinizációt.

1989 után a Munkáspárt évtizedek óta először jelentetett meg A Szabadságban néhány Sztálin-írást. A Munkáspárt közreadta téziseit a magyar és az európai történelem fontos eseményeiről. E dokumentumok szakítottak az 1950-es évek közepének felfogásával. A Munkáspárt ma nem fogadja el a hruscsovi tételeket a szociáldemokrácia pozitív szerepéről, a parlamenti úton megvalósuló szocializmusról, a tőkés nyugattal való kiegyezésről.

A sztálinizmus, mint fogalom kitaláció. Ilyen nincs és nem is volt soha. Nyikita Hruscsov sem használta. A tőkés nyugat dobta be a fogalmat, melyet mind a mai napig a Szovjetunió és általában a szocializmus lejáratására használ. Mihail Gorbacsov idején kezdte a szovjet párt is alkalmazni, ami elvezetett a szovjet párt öngyilkosságához.

SZTÁLIN 1936-BAN

mus jó volt a dolgozó embereknek. Szocialista országokat meg lehet dönteni, de amíg van kapitalizmus addig élni fog a szocializmus eszméje is.

Sztálin gazdag életművet hagyott maga után, mind a marxista elméletben, mind a szocialista állam fejlesztésében, mind a fasiszmus elleni győzelem kivívásában.

Elméleti téren Sztálin történelmi érdeme, hogy megvédte Marx, Engels és Lenin elméletét. A marxizmus védője és nagyszerű propagandistája volt. Világosan fogalmazta meg a legbonyolultabb tételeket is.

Lenin halála után nagy volt a kísértés arra, hogy a nehézségekre hivatkozva feladják a lenini utat. „*Nekünk itt van Marx és Lenin tanítása. Más tanításokra nincs szükségünk*” – mondta Sztálin.

Nyikolaj Buharin, a Pravda főszerkesztője, a kispolgárságra, a parasztságra helyezte a hangsúlyt, éppen ezért szorgalmazta a kapitalizmus olyan elemeinek megőrzését, mint a föld és egyes termelőeszközök magántulajdona, a piac megengedése, sőt a polgári demokrácia egyes intézményeit is átvette volna.

Sztálin megvédi a lenini koncepciót. Lenin azt mondta, hogy meg kell engedni a magántulajdont, a piacot, de a politikai hatalomnak és a legfőbb gazdasági eszközöknek a munkásság kezében kell maradnia. A NEP, más szóval a reform nem cél, hanem eszköz, nem a szocializmus örökös velejárója, hanem ideiglenes kompromisszum.

Sztálin megerősíti Lenin tanítását: a szocializmus egy országban is felépíthető. A Szovjetunió akkor is haladnia kell előre, ha a nyugat egyelőre nem követi. Ennek érdekében szükség van a gyors ütemű iparosításra. Az iparosítás pénzügyi hátterét a mezőgazdaság átalakításával, a nagyüzemi termelés megteremtésével kell biztosítani.

Sztálin a szocializmus viszonyai között értelmezi a marxizmus elméletét az osztályharcról. Buharin szerint az osztályharc csak addig fontos, amíg a munkás-

SZTÁLIN SÍRJA A KREML FALÁNÁL

ság hatalomra jut. Sztálin megfogalmazza, hogy az osztályharc a hatalom megszerzése után is létezik, sőt erősödik. Sztálinnak ezt az elméletét sokan elutasították és elutasítják.

Tételezzük fel, hogy az elutasítónak igazuk van! De akkor hogyan értelmezzük az 1956. évi támadást a szocializmus ellen Lengyelországban, Magyarországon? Vagy hová tegyük az 1989-90-es kelet-európai eseményeket?

A kérdés nem lehet az, hogy van-e osztályharc vagy nincs. Van! Az osztályharc jelenlétét tagadták az MSZMP vezetői is 1986-89-ben, akik nem ellenfélnek, hanem partnernek tekintették a hatalom megszerzésére szervezkedő polgári ellenzéket. A következményeket valamennyien elszenvedjük.

Sztálin Lenintől vette át a szovjet állam irányítását. A történelemben először kellett egy óriási ország méreteiben felépíteni az új társadalmat, enni adni az embereknek, megvédeni a belső és külső ellenségtől.

1931-ben Sztálin így fogalmazott: „50-100 évre vagyunk lemaradva a fejlett országoktól. Tíz év alatt kell behoznunk a lemaradást. Ha nem sikerül, összetörnek bennünket.” A Szovjetunió végrehajtotta az ország iparosítását. Felépült a magnytogorszki kohászati kombinát, a sztálingrádi traktorgyár, a gorkij autógyár és sok minden más. A Szovjetunió megteremtette a korszerű hadiipart, a második világháború után létrehozta az atom- és hidrogénbombát, kifejlesztette a rakéatechnikát. Közben enni adott sok millió embernek, kulturált életkörülményeket teremtett.

A második világháború idején Sztálin végig Moszkvában maradt.

Megtestesítette és irányította a szovjet nép harcát. A Szovjetunió óriási áldozatok árán legyőzte a fasizmust, a berlini Reichstagon a vörös zászló lobogott.

A béke, mint tudjuk, nem tartott sokáig. A nyugat elindította hidegháborút a Szovjetunió és a szocialista világ ellen.

Idézzük fel 1946-ból Sztálin ma is időszerű szavait! *„Hitler és barátainak német fajelmélete arra a következtetésre vezetett, hogy a németek jelentik az egyetlen teljes értékű nemzetet, és nekik kell uralkodniuk mindenki más felett. Az angol fajelmélet Churchill urat és barátait arra a következtetésre készíti, hogy csak az angolul beszélő nemzetek teljes értékűek, és nekik kell uralkodniuk a világ más nemzetei felett.”*

Sztálin és a Szovjetunió sohasem fogadta el sem Hitler, sem Churchill és a nyugat fajelméletét. Nincs ez ma se másként. Oroszország és az orosz nép ma sem fogadja el, hogy Amerika és szövetségesei uralkodjanak a világban.

A tőkés nyugat másról sem beszél, mint „Sztálin bűneiről.” Nem megyünk most bele abba, hogy mi az igazság és a mi a hazugság. Sajnos, ma törvények szabályozzák azt is, hogy mit szabad mondani a múltból, s miért jár sok évi börtön.

Két szemtanú véleményét idézzük. Mao Ce-tung, a kínai forradalom vezetője tisztelte Sztálint, még akkor is, ha nem mindig volt felhőtlen a viszonyuk. *„Sztálin élete és munkássága egy kiemelkedő marxista-leninista, nagy proletárforradalmár élete...Sztálin érdemei és hibái a történelem részei. Sztálin érdemei sokszorosan felülmúlják hibáit.”*

Vaszilij Sztálin, a szovjet vezető fia 1960-ban így fogalmazott: *„A „személyi kultuszt” és a „sztálinizmus bűneit” nem ítélem el. Nincs mit elítélni. Elítélni bűnösöket és bűnöket szoktak. Azokat ítélem el, akik megmérgezték apám emlékét és besározta nagy tetteit. Azokat ítélem el, akik gúnyt űztek*

a Vezér dicső emlékéből. Őket tudom, őket kell elítélnem. Ez a kötelességem, nem csak a fiaként, hanem becsületes szovjet emberként is.

Az én lelkiismeretem tiszta. Hamis vádakkal nem lehet beszenyezni. Nem lehet hazugságokkal és vádakkal apám emlékét sem beszenyezni. Lenin kezéből vette át Szovjet-Oroszországot, amelyet minden oldalról, belülről és kívülről is, ellenségek fenyegettek. Nagy szocialista államot hagyott maga után, amelyet testvéri szocialista országok vesznek körbe. Ez lenne a bűn? Ezt kellene szégyellnünk? Miféle személyi kultuszról beszélnek? Apám állt az ország élén, felvirágoztatta és győzelemre vezette az országot. Ezért tisztelték őt. Ennyi és nem több volt a „kultusz”. Találtak egy ilyen gonosz szót, „kultusz”. Ezt akkor mondják, ha valaki előtt térdre borulva hajlonganak.

Apámat tisztelték és szerették. Ez nem kultusz. Ez össznépi szeretet. El lehet távolítani az emlékműveket, de az emberek szívéből jövő szeretet megmarad, az embereket nem lehet eltávolítani. Az emberek szeretete szent. Egyszer és mindenkorra. Hiszem, hogy száz év múlva senki sem fog emlékezni Hruscsovra és Bulganyinra, de Sztálin emléke élni fog. Sztálin elvtársra mindig fognak emlékezni.”

VASZILIJ SZTÁLIN

„A helyzet átkozottul komoly, de nem kilátástalan” Claudia Kemfert „Sokkhullámok” című könyvéről

Igazán friss könyvről adhatunk most hírt, hiszen idén februárban jelent meg a könyvpiacra. Az első kiadás a 26 eurós ára ellenére már el is fogyott, úgyhogy, aki nem vette meg, várnia kell az utánpótlásra. Vagy olvassa el a recenziókat!

Claudia Kemfert az energia- és klímaügy abszolút tekintélye Németországban, de szavára odafigyelnek másutt is, még Amerikában is. Egy ideig előadott orosz egyetemeken is.

A könyve izgalmas tanulmány a háború, az energiagazdálkodás és a tőkés kormányok politikája közötti összefüggésekről. A könyv egyszerre leleplező, mivel lerántja a leplet arról, hogy a tőkés kormányok döntései mögött a nagyvállalatok tőkés érdekei állnak. De ugyanakkor leszerelő is, mivel igyekszik elhíttetni az olvasóval, hogy a „helyzet átkozottul komoly, de nem kilátástalan.” A tőkés társadalomnak meg kell változtatnia az energiafelhasználás szerkezetét, át kell térnie a megújuló energiákra és ez a társadalom demokratizálását is magával fogja hozni.

Na de, lapozzunk bele a könyvbe! Az egyik legérdekesebb megállapítása az, hogy 2022. február 24-ét sokan rémálomként, váratlan sorscsapásként élték meg, pedig már jóval előtte tudni lehetett, hogy háború lesz.

A szerző utal arra, hogy a „háború hosszú tervezést, alapos előkészületeket és döntéseket igényel”, melyek aligha maradtak észrevétlenül. A felelősséget lazán az oroszokra tolja. Arról említést sem tesz, hogy az USA és a NATO óriási katonai erőt vonultatott fel az orosz határokhoz, amit az oroszok is észrevettek.

A háború lehetősége mindig is benne volt a pakliban, hiszen a kelet-európai térségben óriási gazdasági érdekek ütköznek. „A fosszilis energia mindig nemzetközi üzlet, sőt gyakran államok közötti üzlet kérdése” – mondja a szerző.

Hasonlóképpen stratégiai fegyver a gabona. A háború kezdete előtt Ukrajna adta a világ gabonartermelésének 13 százalékát, a kukoricatermelés 15 százalékát. Az ukránok szállították a világ növényolajforgalmának 50 százalékát. A kelet-európai térségben államok érdekei ütköztek össze az energiaellátás és más stratégiai áruk terén.

Az ukrajnai háború sokként érte Németországot – mondja a szerző, „De sokan már évekkkel előtte látták, hogy be fog következni.” Karl Schlögel, német Ukrajna-szakértő 2015-ben megjelent könyvében már arról beszélt, hogy háború lesz. Három hónappal a háború kitörése előtt az amerikai média hírszerzési forrásokra hivatkozva közölte, hogy az oroszok támadásra készülnek.

A szerző utal arra is, hogy Kelet-Közép-Európában az elmúlt harminc évben alapvető változások mentek végbe. „Az energia-csővezeték üzlet a német keleti politika (Ostpolitik) része volt” – húzza alá a szerző. A keleti politika célja Willy Brandttól kezdve Helmut Kohlig az volt, hogy elősegítsék a német egység megteremtését, azaz az NSZK nyelje le a szocialista NDK-t, másrészt pedig indítsák el a Szovjetunió széthullását.

A kelet-európai rendszerváltások és a német egyesítés után Oroszország és személy

szerint Putyin nagy volumenű megállapodást ajánlott Németországnak. Oroszország ellátja energiával a németeket, óriási profitot biztosítva. Az európai politikában egy új erőközpont jöhet létre, amely megerősíti Németország és Oroszország pozícióit a világban.

A német nagytőke elfogadta az orosz ajánlatot. A kockázatot kisebbnek találták, mint a hasznot. A német-orosz kiegyezést Putyin és Schröder látványos személyes „férfinarátusa” is erősítette. Schröder még az „oroszos és németek közötti lelki közelségről” is beszélt.

A szerző világosan szól arról is, hogy a Németország belső ellátását biztosító német nagyvállalatok, így a BASF, a Ruhrgas és az Eon mindent megtettek az orosz Gazprom kegyeinek elnyeréséért. Az energiaüzlet fantasztikus profitot ígért nekik.

Ily módon született meg az északi-tengeri vezeték ötlete. Közvetlen kapcsolat jött létre a német felhasználó és az orosz termelő között. Nem kellett osztani a hasznot az ukránokkal és a belaruszokkal, mivel a tranzitköltségek megszűntek. Tény azonban az is, hogy az orosz Gazprom birtokolta 2022 elején az európai gáztároló kapacitások 25 százalékát.

A szerző szerint a német kormány tisztában volt azzal, hogy Oroszország a gázszállításokat politikai célra is használhatja. A német vállalatok szava azonban erősebb volt, egy orosz agresszió kockázatát nem tartották jelentősnek – mondja a szerző.

Claudia Kemfert beszél arról, hogy a németek többféle kockázati lehetőséget mérlegeltek. Nem tartották valószínűnek, hogy az oroszok nem tartják be a szerződéseket. Kezelhetőnek tartották annak a veszélyét, hogy a tranzitországokban, illetve a közvetlen vezetékkel bármi történik. A legsúlyosabb veszélynek az Oroszországtól való teljes függőség kialakulását tartották, amit csak nagyon komoly lépésekkel lehet megszüntetni.

A német fél végül úgy döntött, hogy az északi – tengeri vezeték megépítése ugyan növeli az oroszoktól való függést, de kizárja a tranzitországokkal kapcsolatos költségeket és veszélyeket. Az orosz függőség elensúlyozását az amerikai gázszállítások növelésével képzelték el.

Az energetikai tudományos körök egészen mást javasoltak: az energiafelhasználás teljes átalakítását. Schröder erre nem volt hajlandó, Angela Merkel ugyan „klíma kancellárként” igyekezett viselkedni, de meghajlott a nagyvállalatok akarata előtt. A szerző szerint a „szövetségi kormány az elmúlt 15 évben nemcsak megtűrte és támogatta a német gazdaság fatális függőségét a földgáztól, de megakadályozott minden olyan lépést, ami csökkenthette volna a fosszilis energiahordozóktól való függőségét. A dezinformáció módszerei a gazdaságból jöttek, és támadást jelentettek a demokrácia tartópillérei ellen.”

A szerző úgy véli, hogy Északi Áramlat-2 építésének megkezdése 2014-ben „külpolitikailag kényes, klímapolitikailag katasztrofális, az energiaellátás szempontjából fölösleges, népgazdaságilag rendkívül kockázatos” döntés volt.

A német tőke másként számolt. A tervek szerint 2018-ra az északi gázvezetéken keresztül évi 110 milliárd köbméter orosz gáz érkezett volna. Németország belső igénye 90 milliárd volt, így 20 milliárdot nagy haszonnal lehetett volna értékesíteni az EU piacain.

A háború új helyzetet teremtett – hangsúlyozza a szerző. „Nem valahol a távolban, hanem az Európai Unió kapui előtt tört ki.” Márciusban támadás érte a zaporozsi atomerőművet, ami néhány száz kilométerre van Németországtól. Aztán megindult a menekültek áradata. 2022 októberéig 14,6 millióan hagyták el Ukrajnát, durván napi 200 ezer menekült.

Claudia Kemfert szerint az EU és Németország „rosszul reagált a háborúra.” „Egy gyors energiaembargó Oroszország ellen ésszerű és gazdaságilag képviselhető lett volna” – mondja. Minden fajta energiainport leállításra csapást mért volna Oroszországra, mivel az orosz GDP 20 százaléka közvetve-közvetlenül az energiagazdaságtól függ. A kőolaj és a földgáz teszi ki az orosz export kétharmadát. „Az árak emelkedését egyetlen dolog tudná megállítani: a háború gyors befejezése. Az azonnali és gyors embargó ezt elősegíthette volna.”

A német kormány és az EU vezetése ehelyett részleges szankciók véget nem érő kampányába kezdett. „Gyorsan kiderült, hogy nem kerül sor a NATO közvetlen részvételére. Senki sem vállalta a katonai eskaláció kockázatát.”

Scholz kancellár „véltetően tartott egy népfelkeléstől, amely az embargó gazdasági következményei miatt ki-

robbanhatott volna.” Az energiaárak emelkedése minden területen növeli az inflációt. Nos, népfelkelés valóban nem következett be. „A lakosság az első megrázkódtatás után visszazökkent a megszokott állapotba. Nyárra már nem sok maradt az első napok hangulatából” – írja a szerző.

A szerző szerint a kőolaj és szén importját gyorsan meg lehetett volna oldani más forrásokból. Dél-Afrika, Kolumbia rengeteg szén szállítására képes. A földgáz bonyolultabb eset, de az orosz import itt sem pótolhatatlan.

A szerző elmondja, hogy a német kormány már 2009-2012 között részletesen elemezte Németország gázellátását veszélyeztető tényezőket. 2014-ben, amikor a Krím csatlakozott Oroszországhoz, mérlegelték egy esetleges háború következményeit is. „Az eredmény egyértelmű volt: a gázellátás az orosz gáz nélkül is biztosítható, nehezen, de megoldható.” A német kormány elsősorban a norvég és észak-afrikai forrásokra gondolt és az amerikai sűrített földgázra.

A német kormány felmérte a villamosárampiacra gyakorolt hatásokat is, és kimondta: az oroszok kikapcsolása esetén is megoldható az ország villamosárammal való ellátása. A módszert is megjelölték: 2030-ig fel kell számolni az atomerőműveket és a szénerőműveket és teljesen át kell állni a megújuló energiákra. „Nem lesz könnyű, sokba fog kerülni, de meg lehet csinálni” – összegzi a szerző.

A német kormány és az EU döntése elhibázott volt. Oroszország a gyorsan növekvő energiaárak miatt napi 1 milliárd euró bevételre tett szert.

A szerző szerint a fosszilis energiához való ragaszkodás újra és újra nemzetközi konfliktusokhoz fog vezetni, mivel kevés van belőlük és a földrajzi eloszlásuk egyenetlen.

A szerző szerint egyetlen megoldás van: az energiafelhasználás átalakítása. Úgy véli azonban, hogy a „német kormány határozott áttérés helyett abszurd vitákat folytat az állítólagos híd technológiákról, miközben ilyen hidak nem léteznek.”

A szerző az atomenergiát sem tartja járható útnak. Az atomerőművek csak akkor termelnek olcsó energiát, ha az államok teljes támogatását megkapják. Ez viszont nagyon sokba kerül. Emellett az atomerőművek nukleáris hulladékot termelnek.

A szerző szerint a megújuló energiákra való áttérés egyben a polgári társadalmak demokratikus elemeit is erősítenék. Energiaközösségek jöhetnek létre, az emberek közösen dönthetnének az energia felhasználásáról.

Olvassuk érdeklődéssel ezt a könyvet! De tegyük hozzá mindazt, amit máshonnan tudunk. Például azt, hogy a német kormány és az EU az itt is elemzett döntéseivel lényegében megadta magát az Egyesült Államoknak. A döntések már nem Berlinben vagy Brüsszelben születnek, hanem Washingtonban.

Ne felejtjük el azt sem, hogy ez a politika egy nappal sem rövidíti meg a háborút, hanem ellenkezőleg, megnyújtja.

És végül figyeljünk oda a berlini, müncheni és más németországi tüntetésekre! Az emberek egyre határozottabban teszik fel a kérdést, hogy jó-e a német kapitalizmus, sőt jó-e egyáltalán a kapitalizmus. Claudia Kemfert könyve minden értéke mellett azt akarja megakadályozni, hogy az emberek választ is adjanak. A válasz ugyanis előbb utóbb mindenütt ugyanaz lesz: NEM!

Boszorkányüldözés Csehországban

Március 3-án Prága 7. kerületének bírósága 8 hónap börtönbüntetésre ítélte Josef Skála ismert cseh közéleti személyiséget, Cseh- és Morvaország Kommunista Pártjának korábbi alelnökét, köztársasági elnökjelöltet és két társát. Az ítélet végrehajtását 5 évre felfüggesztették. Ez azt jelenti, hogy a következő öt évben bármilyen jelentéktelen törvénytértést követnek el, azonnal börtönbe viszik őket.

De miről is van szó? Mi az, ami az EU-tag, magát igen demokratikusnak vélő Cseh Köztársaságban bűncselekménynek számít?

Josef Skála és két társa ellen azután indult eljárás, hogy 2020 tavaszán egy nyilvános rádióvitában kijelentették, hogy az úgynevezett katyíni vérengzésért nem a Szovjetunió felelős, ahogyan manapság a nyugat állítja, hanem a fasiszta Németország. Skála kijelentette, hogy 1940 tavaszán Katyń területén nem a szovjet belügyi népbiztosság (NKVD) emberei mészároltak le lengyel tisztet, hanem a fasiszta SS alakulatai. Az „NKVD-s tömegmészárlás” nem több, mint legenda, mondta. Skála véleményét amerikai, orosz, francia és lengyel szakértők véleményével támasztotta alá. Skála arra is rámutatott, hogy 1946-ban a Nürnbergi Nemzetközi Bíróság is a németeket tette felelőssé.

A cseh igazságszolgáltatás azonban nem volt kíváncsi a tudományos bizonyítékokra. A cseh BTK 405. cikkelyéből indultak ki. E szerint „a népirtás tagadása vagy igazolása bűncselekmény.” Az ügyészség 2020-ban vádat emelt Skála és társai ellen „általános ismert tények tagadása” címén.

Figyelemre méltó, hogy a bírósági tárgyalást vélhetően a bíróság legkisebb termében tartották, így megakadályozták, hogy az érdeklődők és a vádlottak igazságát követelő több száz ember tanúja lehessen az eljárásnak. A bíróság a védelem kérése ellenére nem hívott meg szakértőket, akik igazolhatták volna Skála állítását. A bíró kijelentése szerint az ügy így is „tisztá”, semmi szükség tanúk vagy szakértők meghallgatására. A bíró szerint a katyíni vérengzés tagadása olyan bűn, mintha Auschwitz létezését tagadná. A bíró persze nem tette hozzá, hogy az auschwitzi koncentrációs tábor létét senki sem vonja kétségbe, és még a nyugati világ sem kételkedik abba, hogy a haláltábor a nácik műve volt.

Katyń azonban egészen másról szól. Ismeretes, hogy Németország 1941-ben lerohanta a Szovjetuniót és jelentős szovjet területeket szálltak meg, köztük Szmolenszk megyét is, ahol Katyń található. 1943 áprilisában a szovjetek felszabadították a térséget, és megindultak Lengyelország felszabadítására.

A németek érdeke az volt, hogy a lengyel népet, különösen az értelmiséget a Szovjetunió ellen hangolják, ellenállást váltsanak ki, ezzel gátolják a szovjetek előrenyomulását Németország felé. A németek

ezért a már akkor is létező médiaháború részeként be-dobták a köztudatba, hogy a szovjet NKVD többszáz lengyel tisztet végzett ki és hantolt el Katyń területén. Az állítást „tudományos vizsgálatra” alapozták, amelyet egy Butz nevű SS-tiszt vezetett.

A térség felszabadítása után Burdenko akadémikus vezetésével egy szovjet bizottság újra exhumálta a sírokat, és megállapította, hogy a halottakat 1941 után, azaz a térség német megszállása után lőtték agyon. A német állítás szerint a kivégzésekre 1940 áprilisa és májusa között került sor. A szovjet vizsgálatra 1943-ban, azaz három évvel később került sor. A maradványok elemzése világosan megmutatta, hogy jóval később végezték őket ki, tehát semmiképpen sem a szovjetek bűne.

A háború után a Nürnbergi Nemzetköz Bíróság, amelyet a győztes hatalmak a náci bűnök kivizsgálására hoztak létre, kimondta: 1941 szeptemberében 11 ezer lengyel hadifogoly-tisztet végeztek ki Katyńban. 1941 őszén itt már csak német katonák és SS-alakulatok voltak.

De miért van szüksége a mai Nyugatnak a nyilvánvaló hazugságra? Nos, bűnösnek nyilvánítanak mindent, amihez a szocializmusnak köze volt, nehogy az emberek visszavágyjanak a szocializmusba. Bűnösnek nyilvánítanak mindent, amihez Oroszországnak köze lehetett, nehogy valaki ma elfogadja Oroszországot. A tőkés lengyel vezetésnek még külön érdeke is van: a durva oroszellenességgel szítja a háborús leszámolás hangulatát a lengyel társadalomban.

Sajnálatos és felháborító, hogy az antikommunista örület az egész Európai Uniót magával ragadta. Magyarországom a 2012-ben módosított Büntető Törvénykönyv kimondja: „333. § Aki nagy nyilvánosság előtt a nemzetiszocialista vagy kommunista rendszerek által elkövetett népirtás vagy más, emberiség elleni cselekmények tényét tagadja, kétségbe vonja, jelentéktelen színben tünteti fel, vagy azokat igazolni törekszik, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

Bármi is történt Katyńban, elfogadhatatlan, hogy az EU tiltja, sőt bünteti, ha egyeseknek más véleményük van a múltról, mint azoknak, akik hatalmon vannak. Barátságunk és szolidaritásunk a demokrácia és az igazság igaz harcosa, Josef Skála mellett van.

Védjük függetlenségünket, nemzeti identitásunkat

Találkozó a Belarusz nagykövetével

A Munkáspárt vendége volt a héten Vlagyimir Jevgenyijevics Ulahovics, a Belarusz Köztársaság magyarországi nagykövete.

Országainkat, népeinket sok minden köti össze, emelte ki a nagykövet. Mind a belarusz, mind a magyar nép számos megpróbáltatáson esett át történelme során, és nem véletlen, hogy mindketten védik függetlenségüket, saját nemzeti identitásukat.

A belarusz nép békeszerető nép, mondta. A második világháborúban minden harmadik belarusz ember meghalt. A belaruszok ma is békét akarnak.

Belarusz számára nehéz volt szembesülni az ukrán háborúval, hiszen mind az ukránokat, mind az oroszokat testvérnépnek tekintik. Éppen ezért állnak ki a mielőbbi béke mellett.

Ulahovics nagykövet elmondta, hogy Belarusz óriási fejlődésen megy keresztül. Az európai rendszerváltások után Belarusz úgy döntött, hogy nem követi a többi kelet-közép-európai ország példáját. Mindent igyekeztek megőrizni a szocializmusból, ami akkor jó volt. Nem

verték szét a nemzeti nagyipart. Ma is sikeresen működnek olyan óriási üzemek, mint a BELAZ, amely a világ három legnagyobb dömpergyárának egyike. A minszki traktorgyár is benne van a világ első tíz traktorgyárának klubjában. A magyar traktorok 20 százaléka belarusz.

Belaruszban megőrizték az állami tulajdont. A GDP 70 százalékát az állami tulajdonú cégek állítják elő. Az állami tulajdon lehetővé tette a szociálpolitika olyan felfogását, ami eltér a többi kelet-európai országtól. A belarusz üzemek saját bölcsődéket, óvodákat, kulturális és sportlétesítményeket üzemeltetnek. Az oktatás és az egészségügy Belaruszban mind a mai napig ingyenes.

Abban, hogy Belarusz a maga sajátos útját járja, és nem másolta le a nyugati modelleket, szerepe van a belarusz népnek, amely jó gazdaként sajátjának tekintette a gyárakat, a földeket és nem akarta kiadni kezéből. És meghatározó szerepe van Alekszandr Lukasenko elnöknek, aki megértette a nép akarátát, reálisan felmérte az ország lehetőségeit. 2020-ban a nyugat által támogatott ellenzéki erők megkísérelték megdönteni, de az emberek többsége az elnök mellé állt.

A Munkáspárt tisztelettel viszonyul a Belarusz Köztársasághoz, a belarusz néphez – mondta Thürmer Gyula. Kegyelettel őrizzük a szovjet katonák, köztük sok belarusz katona emlékét, akik Magyarország szabadságáért haltak hősi halált.

A Magyar Munkáspárt támogatta és támogatja a Belarusz Köztársaság erőfeszítéseit a gazdaság, a társadalom fejlesztésére, a függetlenség megvédésére. 2020-ban támogatásunkról biztosítottuk Alekszandr Lukasenko elnök politikáját. Örülünk, hogy Belarusz belső helyzete stabil, az emberek támogatják az új alkotmányt és az ország vezetésének politikáját. A Magyar Munkáspárt a béke mellett áll ki. Támogatjuk Belarusz békepolitikáját.

Itt a kínai tavasz

A tavasz beköszöntött Kínába. Virágoznak a fák, az emberek örülnek a meleg időnek. A tavasz a nagypolitika kezdete is. Ilyenkor kezdi tavaszi ülészakát a parlament, mely dönt az új miniszterelnök személyéről is. A tavasz azt is jelzi, hogy megkezdődik az intenzív felkészülés a hagyományos összkínai felvételi vizsgára, amelynek sikere eldöntheti sok fiatal sorsát egy egész életre.

Wuhanban, a Donghu tónál virágoznak a fák

Kezdődik a parlament ülése

A daliani légvédelmi ezred nőkatonái
Nőnapra készülődnek

Készüljete az összkínai
felvételi vizsgára!

